

**Posudek rigorózní práce Mgr. Lucie Žákové „Rekognice ve
vyšetřování trestné činnosti“. Univerzita Karlova v Praze. Filozofická
fakulta. Katedra psychologie. Praha 2016.**

Předložená práce se zabývá problematikou forenzní rekognice a proměnnými, které ji mohou (spolu)ovlivňovat, zejména pokud jde o interakci a komunikaci účastníků trestního řízení.

Teoretická část práce je zaměřena zejména na seznámení čtenáře, který nemusí být vždy podrobným znalcem oboru, s problematikou komunikace v trestním řízení. Autorka nejprve vymezuje pojmy a souvislosti postupů užívané v průběhu trestního řízení. Následuje přínosná kapitola interakce a komunikace ve vyšetřování. (Zde bych se na autorčině místě poněkud hlouběji zamyslela nad užitím sousloví vlivné faktory, které se poněkud míjí s významem sdělení.) Následující kapitola se zaměřuje na psychologické aspekty procesních úkonů v přípravném řízení. Poté autorka přechází k vlastní problematice rekognice, kterou zde pojmově vymezuje a kategorizuje. Oceňuji, že se text nevyhýbá ani některým eticky hraničním otázkám – např. užití hypnózy ve výslechovém procesu.

Empirická část je proporčně vyvážená s teorií. Autorčin výzkum je charakterizován nápaditým výzkumným designem. Autorka prezentuje respondentům vizuální podněty v odlišných situačních kontextech a hledá souvislosti (tento termín bych poněkud upřednostnila oproti v textu užitě „závislosti“) s přesností realizované rekognice. Bohužel závěrečná diskuse je poněkud nepřehledná, protože její text místy plynule přechází v náznaky doporučení pro praxi a navrhované výzkumné otázky, které by ale mohly tvořit samostatnou ucelenou kapitolu. Mohla by autorka v ústní diskusi zmínit, které varianty uspořádání situace vidí na základě výzkumných zjištění jako optimální?

Literatura, z níž práce vychází je přiměřeně rozsáhlá, varianty a instrukce výzkumných situací jsou řádně dokumentovány v přílohách, které hodnotím velmi kladně.

V celém textu autorka poněkud lehkovážně zachází se slovem vliv, a to i tam, kde se kauzalita obtížně dokazuje a není zcela jednoznačná. Jinak příznivý dojem a nápaditou koncepci empirického výzkumu také poněkud snižuje množství chyb v českém jazyce a určitá

neobratnost ve vyjadřování, která zřejmě souvisí s časovým stresem při dokončování práce a nedostatkem zpětné kontroly. Formální stránka zde tedy značně snižuje celkový dojem z předložené práce a čtenář se těžko zbavuje představ o jisté (zbytečné) ledabylosti. Od s. 107 se rovněž rozchází číslování stran v textu a v obsahu (číslování v obsahu zřejmě nebylo opraveno).

Přes dílčí výhrady se domnívám, že předložená práce většinou splňuje nároky na dané práce kladené, doporučuji, aby se stala předmětem obhajoby na Katedře psychologie FF UK, a navrhuji hodnocení: prospěla.

V Praze 24.10.2016

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.